

การประดิษฐ์หัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิทานียมออกไซด์

นายขวัญชัย อ่อนพัฒนาท

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2539

ISBN 974-636-574-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FABRICATION OF $\text{SnO}_2\text{-TiO}_2$ GAS SENSORS

Mr. Kwanchai Anothainart

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering in Electrical Engineering

Department of Electrical Engineering

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1996

ISBN 974-636-574-6

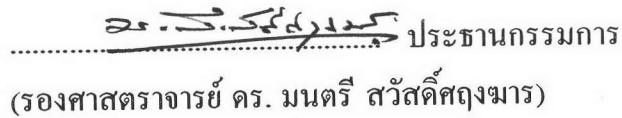
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การประดิษฐ์หัวดักก้าชชนิดนุกออกไซด์-ทิทาเนียมออกไซด์
โดย นายชัยชัย อโโนทัยนาท
ภาควิชา วิศวกรรมไฟฟ้า
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นานะ ศรีบุญศักดิ์

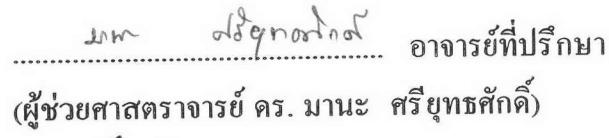
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

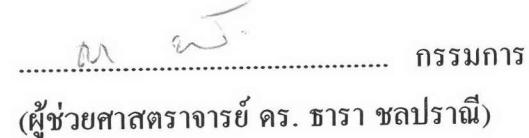
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ คุกวัฒน์ ชุติวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. มนตรี สวัสดิ์ศุตุมาร)

อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นานะ ศรีบุญศักดิ์)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชุมพล อันตรเสน)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชา拉 ชลปราภี)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กรกฎ วนวิชัย)

ขวัญชัย อโณทัยนาท : การประดิษฐ์หัววัดก๊าซดีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ (FABRICATION OF $\text{SnO}_2\text{-TiO}_2$ GAS SENSORS) อ. ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. นานะ ครียุทธศักดิ์, 134 หน้า. ISBN 974-636-574-6.

วิทยานิพนธ์นี้ได้เสนอการประดิษฐ์หัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ หัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ และหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ รวมทั้งการประดิษฐ์ระบบวัดและประเมินผลโดยมุ่งพัฒนาและวิจัยหาเงื่อนไขการประดิษฐ์เพื่อให้ได้หัววัดก๊าซที่มีความไวและความจำเพาะต่อชนิดของก๊าซ การประดิษฐ์หัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์และหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ เริ่มจากการเตรียมผงดีบุกออกไซด์และผงทิพาเนียมออกไซด์จากสารละลายดีบุกคลอไรด์และทิพาเนียมคลอไรด์ โดยผ่านเงื่อนไขการเผาที่อุณหภูมิ 200, 300, 400, 500 และ 600°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ได้ทำการทดสอบวัดการตอบสนองที่อุณหภูมิตั้งแต่ 100 ถึง 600°C จากผลการทดลองพบว่า หัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ที่ผ่านเงื่อนไขการเผาที่อุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ให้ความไวในการตอบสนองสูงสุดต่อสารละลายเมทิลแอลกอฮอล์ที่อุณหภูมิการทำงาน 300°C และหัววัดก๊าซที่ประดิษฐ์ขึ้นสามารถตอบสนองต่อสารละลายเมทิลแอลกอฮอล์โดยความเร็วขึ้นต่ำสุดที่ยังคงตอบสนองได้ดี คือ 0.5 % โดยปริมาตร ในกรณีของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองกับความเร็วขึ้นของสารละลายเมทิลแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ยังพบว่าเงื่อนไขที่เหมาะสมในการวัดการตอบสนอง คือการใช้ความเร็วของก๊าซพาห์ 500 มิลลิลิตรต่อนาที โดยใช้ปริมาตรสารตัวอย่าง 5 ไมโครลิตร

การประดิษฐ์หัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ เริ่มจากการนำผงของดีบุกออกไซด์และผงของทิพาเนียมออกไซด์ ที่ผ่านเงื่อนไขการเผาที่อุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง มาผสมกันในอัตราส่วน 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 และ 0:5 ตามลำดับ โดยทำการทดสอบวัดการตอบสนองที่อุณหภูมิ 300°C จากผลการทดลองพบว่า หัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ที่ผสมในอัตราส่วน 5:0 ให้ความไวในการตอบสนองสูงสุดต่อสารละลายเมทิลแอลกอฮอล์ โดยความเร็วขึ้นต่ำสุดที่ยังคงตอบสนองได้ดี คือ 0.5 % โดยปริมาตร และมีแนวโน้มว่าหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ที่ผสมในอัตราส่วน 2:3 ถึง 3:2 ให้ความไวในการตอบสนองสูงสุดต่อสารละลายแอลกอฮอล์ โดยความเร็วขึ้นต่ำสุดที่ยังคงตอบสนองได้ดี คือ 0.5 % โดยปริมาตร

พิมพ์ต้นฉบับทัศนศิลป์อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

C815504 : MAJOR ELECTRICAL ENGINEERING
KEY WORD: GAS SENSOR / SnO₂ / TiO₂

KWANCHAI ANOTHAINART : FABRICATION OF SnO₂ - TiO₂ GAS SENSORS.

THESIS ADVISOR: ASST. PROF. MANA SRIYUDTHSAK, DR. Eng.

134 pp. ISBN 974-636-574-6.

This thesis presents the fabrication of tin oxide gas sensors, titanium oxide gas sensors, tin oxide-titanium oxide gas sensors and the measuring system. The objective is to investigate and develop a high sensitivity and selectivity gas sensor. The fabrication of tin oxide gas sensors and titanium oxide gas sensors started from preparation of tin oxide and titanium oxide from tin tetrachloride and titanium tetrachloride, then sintering them at temperatures of 200, 300, 400, 500 and 600 °C for 3 hours. The sensors were characterized at the temperature range from 100 to 600 °C. From the experimental results, the tin oxide gas sensors sintered at 300 °C for 3 hours gave the highest sensitivity to methyl alcohol at an operating temperature of 300 °C. The lowest concentration of methyl alcohol solution which the fabricated gas sensors can be measured was 0.5 % by volume. In the case of the titanium oxide gas sensors, we could not observe the relation between the response and the concentration of methyl alcohol. The optimal condition for the measurement was found at a carrier gas flow rate of 500 ml/min with the injection of sample volume at 5 microliters.

The fabrication of tin oxide - titanium oxide gas sensors started from mixing the tin oxide powder and the titanium oxide powder which were sintered at 300 °C for 3 hours with the ratios of 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 and 0:5, respectively. The sensors are characterized at a temperature of 300 °C. From the experimental results, the tin oxide-titanium oxide gas sensors which are mixed in the ratio of 5:0 give the highest sensitivity to methyl alcohol with a detection limit of 0.5 % by volume. It was also found that the tin oxide-titanium oxide gas sensors for which the mixture ratios were 2:3 and 3:2 tended to give the highest sensitivity to ammonia with the detection limit of 0.5 % by volume.

ภาควิชา..... วิศวกรรมไฟฟ้า
สาขาวิชา..... วิศวกรรมไฟฟ้า
ปีการศึกษา..... 2539

ลายมือชื่อนิสิต..... อรุณรัตน์ ใจดีกันนก
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... ดร. นฤบดินทร์,
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญามหาบัณฑิตเรื่องนี้ได้ทำการวิจัยที่ ห้องปฏิบัติการวิจัยใบโอดีกตรอนิกส์ (BERL) ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้วยความช่วยเหลือทั้งในด้านวิชาการและด้านการปฏิบัติการจาก พศ.ดร.มานะ ศรียุทธศักดิ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำห้องปฏิบัติการวิจัยสิ่งประดิษฐ์สารกึ่งตัวนำ (SDRL) ซึ่งได้แก่ พศ.ดร.สมศักดิ์ ปัญญาแก้ว พศ.ดร.มนตรี สวัสดิ์สุจงมา รศ.ดร.บรรยง ໂປประเสริฐพงศ์ รศ.ดร.ชุมพล อันตรเสน รศ.ดร.ดุสิต เกรียงงาน พศ.ดร.ธารา ชลปราณี และ อ.ดร.สมชัย รัตนธรรมพันธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีค่า และได้ให้กำลังใจในการทำงานแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้แก่ พศ.ดร. มนตรี สวัสดิ์สุจงมา รศ.ดร.ชุมพล อันตรเสน พศ.ดร.ธารา ชลปราณี พศ.ดร. กรกฎ วัฒนวิเชียร และ พศ.ดร.มานะ ศรี-ยุทธศักดิ์ สำหรับคำแนะนำ ข้อคิดเห็นและคำวิจารณ์ต่าง ๆ ที่มีค่าอีกด้วย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนิสิตปริญญาเอก อันได้แก่ คุณอาจารย์ ชีรรงค์คลรัศมี และคุณสุวัฒน์ โลภิตพันธ์ และนิสิตปริญญาโทคือ คุณกฤษฎา พรพิทักษ์พงศ์ คุณพิพัฒวรรณ สุจริตชัย คุณรัมณัตร ยูรประดม และคุณวรพันธ์ บุญชัย รวมทั้งคุณเลอศักดิ์ พร้อมสงวน สำหรับข้อคิดเห็นและคำแนะนำในการทำงาน ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของ SDRL ทุกท่าน โดยเฉพาะคุณบัณฑิตา รัชวิเศษ คุณอนุศักดิ์ เกตุสำราญ คุณประวิทย์ ชีวะธรรมน์ คุณศุภโชค ไทยน้อย และคุณวัณรี่อน ไทยน้อย สำหรับความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคต่าง ๆ และงานด้านธุรการ

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีชีวภาพและวิศวกรรมพันธุศาสตร์ และศูนย์เครื่องมือวิเคราะห์ ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับความช่วยเหลือทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือวัด และที่สำคัญคือ โครงการศิษฐ์กันกุฎี ผู้สนับสนุนทางด้านทุนการศึกษา ตลอดระยะเวลา 2 ปีของการศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิต

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา-มารดา และพี่ ๆ ของข้าพเจ้า ซึ่งให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญตาราง	๔
สารบัญภาพ	๕

บทที่

1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	4
ขอบเขตของงานวิจัย	4
2. หลักการของหัววัดก้าช	6
3. การประดิษฐ์หัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์และชนิดทิฟานีเยมออกไซด์	10
กระบวนการเตรียมผงดีบุกไอกรองออกไซด์และผงทิฟานีเยมไอกรองออกไซด์	10
กระบวนการเผาผงดีบุกไอกรองออกไซด์และผงทิฟานีเยมไอกรองออกไซด์	14
ผลของเงื่อนไขการเผาต่อพื้นที่ผิวดีบุกออกไซด์และทิฟานีเยมออกไซด์	20
กระบวนการเตรียมพิล์มหนาของดีบุกออกไซด์และทิฟานีเยมออกไซด์	22

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ระบบวัดการตอบสนองและการทดลองวัด	27
ระบบวัดการตอบสนอง	27
ระบบนำพา ก้าช	28
ระบบหัวนีด ก้าช	30
หัวนีด ก้าช	30
ระบบจ่ายความร้อนแก่หัวนีด ก้าช	30
ระบบควบคุมอุณหภูมิที่หัวนีด ก้าช	33
ระบบวัด ก้าช	36
เตาความร้อน	46
แกนฐานหัววัด ก้าช	50
ผลการทดสอบระบบวัด	55
5. ผลการตอบสนองและลักษณะสมบัติของหัววัด ก้าช ชนิดดีบุกออกใช้ด้วยหัววัด ก้าช ชนิดพิททาเนียมออกใช้ด้วย	58
ผลการตอบสนองของหัววัด ก้าช ชนิดดีบุกออกใช้ด้วย	58
ผลของชนิด ก้าช ตัวอย่างที่ถูกต้องต่อการตอบสนอง	58
ผลของความเข้มข้น เมนทิลแอลกอฮอล์ต่อการตอบสนอง	61
ผลของความเข้มข้น แอมโมเนียต่อการตอบสนอง	67
ผลของอุณหภูมิการทำงานต่อการตอบสนอง	71
ผลของพื้นที่ผิวของเกรนต่อการตอบสนอง	74
ลักษณะสมบัติของหัววัด ก้าช ชนิดดีบุกออกใช้ด้วย	76
ความต้านทาน	76
เวลาคืนตัว	80
เสถียรภาพการตอบสนอง	84

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
ผลการตอบสนองของหัววัดก้าชชนิดทิพานียมออกไซด์		86
	ผลของชนิดก้าชตัวอย่างต่อการตอบสนอง	86
	ผลของความเข้มข้นแม่ทิลแอลกอฮอล์ต่อการตอบสนอง	88
	ผลของความเข้มข้นแอมโมเนียต่อการตอบสนอง	92
	ผลของอุณหภูมิการทำงานต่อการตอบสนอง	96
	ผลของพื้นที่ผิวของเกรนต่อการตอบสนอง	99
	ลักษณะสมบัติของหัววัดก้าชชนิดทิพานียมออกไซด์	101
	ความต้านทาน	101
	เวลาคืนตัว	105
	เสถียรภาพการตอบสนอง	109
6.	การประดิษฐ์และการตอบสนองของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์	
	-ทิพานียมออกไซด์	112
	การประดิษฐ์	112
	ผลการตอบสนอง	113
	ผลของชนิดก้าชตัวอย่างต่อการตอบสนอง	113
	ผลของความเข้มข้นแม่ทิลแอลกอฮอล์ต่อการตอบสนอง	121
	ผลของความเข้มข้นแอมโมเนียต่อการตอบสนอง	123
7.	สรุป	128
	รายการอ้างอิง	130
	รายชื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัย	132
	ภาคผนวก	133
	ประวัติของผู้เขียน	134

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 โปรแกรมการเผาดีบุกไชค์และทิทานียมไสครอกไชค์ที่อุณหภูมิ 600° C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	17
3.2 พื้นที่ผิวผงดีบุกออกไชค์และผงทิทานียมออกไชค์ที่ได้จากการเผาที่อุณหภูมิต่างๆเป็นเวลา 3 ชั่วโมง	21
4.1 ผลการทดสอบของตัวจ่ายความร้อนภายในเตาความร้อน	38
4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิและแรงดันไฟฟ้าที่จ่ายให้กับเตาความร้อน	46
4.3 ผลของความเร็วก้าชพาท์และปริมาณสารตัวอย่างต่อความไวในการตอบสนองของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไชค์ที่เผาที่อุณหภูมิ 300° C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ...	56
4.4 ผลของความเร็วก้าชพาท์และปริมาณสารตัวอย่างต่อเวลาคืนตัวของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไชค์ที่เผาที่อุณหภูมิ 300° C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ...	57
5.1 เงื่อนไขการทดลอง	59
5.2 ผลการทดสอบเสถียรภาพการตอบสนองของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไชค์ต่อมิลเลกกราด ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	85
5.3 ผลการทดสอบเสถียรภาพการตอบสนองของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไชค์ต่อมิลเลกกราด ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	85
5.4 เงื่อนไขการทดลอง	86
5.5 ผลการทดสอบเสถียรภาพการตอบสนองของหัววัดก้าชชนิดทิทานียมออกไชค์ต่อมิลเลกกราด ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	110
5.6 ผลการทดสอบเสถียรภาพการตอบสนองของหัววัดก้าชชนิดทิทานียมออกไชค์ต่อมิลเลกกราด ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	111
6.1 เงื่อนไขการทดลอง	113

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
1.1 แผนภูมิของเดตามนวัตกรรม	5
2.1 โครงสร้างของผลึก SnO_{2-x}	6
2.2 แบบพัฒนาของสารกึ่งตัวนำ SnO_{2-x}	8
2.3 (ก) ระดับพัฒนาระหว่างเกรนของ SnO_{2-x}	9
2.3 (ข) โครงสร้างระหว่างเกรนของ SnO_{2-x} ในระดับจุดภาค	9
3.1 ผงดีบุกไ媳รอกไ媳ด์และทิทาเนียมไ媳รอกไ媳ด์	13
3.2 (ก) เตาเผาสาร (ภายใต้)	15
3.2 (ข) เตาเผาสาร (ภายใน)	16
3.3 ขั้นตอนการเผาสารที่อุณหภูมิ 600°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	17
3.4 ผงดีบุกออกไ媳ด์ที่ได้จากการเผาดีบุกไ媳รอกไ媳ด์ ที่อุณหภูมิการเผา $200, 300, 400, 500$ และ 600°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	18
3.5 ทิทาเนียมออกไ媳ด์ที่ได้จากการเผาทิทาเนียมไ媳รอกไ媳ด์ ที่อุณหภูมิการเผา $200, 300, 400, 500$ และ 600°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	19
3.6 แผนผังสรุปกระบวนการเตรียมผงดีบุกออกไ媳ด์และผงทิทาเนียมออกไ媳ด์	20
3.7 กราฟความสัมพันธ์ของพื้นที่ผิวผงดีบุกออกไ媳ด์และผงทิทาเนียมออกไ媳ด์ กับอุณหภูมิที่ใช้ในการเผาเป็นเวลา 3 ชั่วโมง	21
3.8 เครื่องระเหยโลหะแบบลำอิเล็กตรอน	23
3.9 แผ่นกระเจลสไลด์ที่ผ่านการระเหยข้าวโลหะ พลาตินัม/ทิทาเนียม และที่ผ่านการตัดแล้ว	24
3.10 หัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไ媳ด์	25
3.15 หัววัดก้าชชนิดทิทาเนียมออกไ媳ด์	26

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.1 ไดอะแกรมของระบบวัดการตอบสนอง	27
4.2 ระบบนำพา ก้าช	28
4.3 แผนผังทางเดินของ ก้าช ในระบบนำพา ก้าช	29
4.4 ท่อทองเหลืองแบบสามทาง และยางเชปตรัม	31
4.5 ตัวจ่ายความร้อนที่หัวนีด ก้าช	32
4.6 โครงสร้างของระบบหัวนีด ก้าช	33
4.7 ชนวนไนเซรามิก	34
4.8 ระบบหัวนีด ก้าช ที่ประกอบเสร็จ	35
4.9 โครงสร้างของเตาความร้อนที่ออกแบบ	36
4.10 ลักษณะการพัน漉ดความร้อน	37
4.11 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างกระแส แรงดัน กำลัง ที่จ่ายให้แก่ ตัวจ่ายความร้อนกับอุณหภูมิที่ได้	39
4.12 ตัวจ่ายความร้อนที่อยู่ระหว่างระบบวัดและระบบหัวนีด ก้าช	40
4.13 ขั้นตอนที่ต้องทำหลังจากหล่อคอนกรีตทอนไฟ	42
4.14 ท่อคอนกรีตทอนไฟ	43
4.15 เตาความร้อนที่ประกอบเสร็จ	45
4.16 วงจรวัด	47
4.17 วงจรจ่ายแรงดันคงที่ 5 โวลท์	47
4.18 วงจรขยาย	48
4.19 เครื่องควบคุมอุณหภูมิเตาความร้อนและวงจรวัด(ช้ายบน) เครื่องขยายสัญญาณ(ช้ายล่าง) และแหล่งจ่ายแรงดัน(ขวา)	49
4.20 แกนฐานหัววัด ก้าช	51
4.21 โครงสร้างระบบวัด ก้าช รวม	52

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.22 (ก) ระบบวัดก๊าซรวมที่ประดิษฐ์ขึ้น	53
4.22 (ข) ระบบวัดก๊าซรวมที่ประดิษฐ์ขึ้น	54
4.23 ผลของความเร็วก๊าซพาห์และปริมาณสารตัวอย่างต่อกวนไว้ในการตอบสนอง ของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	56
4.24 ผลของความเร็วก๊าซพาห์และปริมาณสารตัวอย่างต่อกวนตามค่าดับ ของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	57
5.1 ผลการวัดก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 1% และ 10% โดยปริมาตรตามค่าดับ ของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ที่เผาอุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	60
5.2 ผลการวัดก๊าซแอมโมเนียความเข้มข้น 0.5% 1% และ 10% โดยปริมาตรตามค่าดับ ของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ที่เผาอุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	60
5.3 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100°C	63
5.4 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 200°C	63
5.5 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 300°C	64
5.6 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 400°C	64
5.7 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 500°C	65
5.8 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 600°C	65
5.9 หัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์หลังจากทดลองวัดที่อุณหภูมิการวัด 600°C	66
5.10 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซแอมโมเนีย ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100°C	68

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
5.11 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซแอมโมเนีย ^{ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 200 °C}	68
5.12 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซแอมโมเนีย ^{ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 300 °C}	69
5.13 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซแอมโมเนีย ^{ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 400 °C}	69
5.14 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซแอมโมเนีย ^{ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 500 °C}	70
5.15 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อก๊าซแอมโมเนีย ^{ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 600 °C}	70
5.16 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อน้ำ ^{ที่อุณหภูมิการทำงาน 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C}	72
5.17 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการทำงาน 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	73
5.18 ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อแอมโมเนีย ความเข้มข้น 1 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการทำงาน 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	73
5.19 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ผิวของเกรนกับความไวในการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1 % ^{ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C}	75
5.20 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ผิวของเกรนกับความไวในการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดีบุกออกไซด์ต่อแอมโมเนีย ความเข้มข้น 1 % ^{ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C}	75

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
5.21 ค่าความต้านทานของหัววัดก๊าซชนิดพิทานเนียมออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 200 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาวะระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	77
5.22 ค่าความต้านทานของหัววัดก๊าซชนิดพิทานเนียมออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 300 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาวะระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	77
5.23 ค่าความต้านทานของหัววัดก๊าซชนิดพิทานเนียมออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 400 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาวะระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	78
5.24 ค่าความต้านทานของหัววัดก๊าซชนิดพิทานเนียมออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 500 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาวะระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	78
5.25 ค่าความต้านทานของหัววัดก๊าซชนิดพิทานเนียมออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 600 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาวะระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	79
5.26 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดพิทานเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้น ด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 200 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	81

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่

หน้า

5.27	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้นด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600°C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	81
5.28	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้นด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 400°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600°C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	82
5.29	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้นด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 500°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600°C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	82
5.30	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้นด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 600°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600°C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร	83
5.31	ผลการวัดก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.1%, 0.5% และ 1% โดยปริมาตร ตามลำดับของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ที่เผาอุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	87
5.32	ผลการวัดก๊าซแอมโมเนียความเข้มข้น 5%, 10% และ 10% โดยปริมาตรตามลำดับ ของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ที่เผาอุณหภูมิ 300°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	87
5.33	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100°C	89
5.34	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดทิพาเนียมออกไซด์ต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 200°C	89

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่		หน้า
5.35	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 300 °C	90
5.36	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 400 °C	90
5.37	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 500 °C	91
5.38	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 600 °C	91
5.39	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเอมโมเนียที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100 °C	93
5.40	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเอมโมเนียที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 200 °C	93
5.41	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเอมโมเนียที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 300 °C	94
5.42	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเอมโมเนียที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 400 °C	94
5.43	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเอมโมเนียที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 500 °C	95
5.44	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อก๊าซเอมโมเนียที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01 ถึง 10 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 600 °C	95
5.45	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อน้ำที่อุณหภูมิการทำงาน 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	97
5.46	ผลการตอบสนองของหัววัดก๊าซชนิดพิทานียมออกไซด์ต่อมีทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 1 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการทำงาน 100 200 300 400 500 และ 600 °C	98

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
5.47 ผลการตอบสนองของหัวดักก้าชชนิดทิพานีเยนออกไซด์ต่อแอมโมนีย ความเข้มข้น 1 % โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการทำงาน 100 200 300 400 500 และ 600 °C	98
5.48 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ผิวของเกรนกับความไวในการตอบสนองของ หัวดักก้าชชนิดทิพานีเยนออกไซด์ต่อเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 1 % ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	99
5.49 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ผิวของเกรนกับความไวในการตอบสนองของ หัวดักก้าชชนิดทิพานีเยนออกไซด์ต่อแอมโมนีความเข้มข้น 1 % ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	100
5.50 ค่าความด้านทานของหัวดักก้าชชนิดทิพานีเยนออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 200 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาพระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	102
5.51 ค่าความด้านทานของหัวดักก้าชชนิดทิพานีเยนออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 300 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาพระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	102
5.52 ค่าความด้านทานของหัวดักก้าชชนิดทิพานีเยนออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 400 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาพระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	103
5.53 ค่าความด้านทานของหัวดักก้าชชนิดทิพานีเยนออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 500 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาพระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C	103

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่

หน้า

5.54	ค่าความด้านทานของหัววัดก๊าซชนิดทิพานเนียมออกไซด์ที่เผาที่อุณหภูมิ 600 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตามลำดับ ในสภาวะระบบที่มี อากาศ, เมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนีย ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร ที่อุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C 104
5.55	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพานเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้น ด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 200 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร 106
5.56	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพานเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้น ด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 300 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร 106
5.57	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพานเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้น ด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 400 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร 107
5.58	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพานเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้น ด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 500 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร 107
5.59	ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาคืนตัวของหัววัดก๊าซชนิดทิพานเนียมออกไซด์ที่ประดิษฐ์ขึ้น ด้วยเงื่อนไขอุณหภูมิการเผาที่ 600 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง กับอุณหภูมิการวัด 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 °C ตามลำดับ ในการตอบสนองต่อ ก๊าซเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร และ แอมโมเนียความเข้มข้น 1% โดยปริมาตร 108

สารบัญภาพ(ต่อ)

ธุปที่		หน้า
6.1	ผลการวัดเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.5%, 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตร ตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วย อัตราส่วน 5:0	114
6.2	ผลการวัดเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.5%, 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตร ตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วย อัตราส่วน 4:1	114
6.3	ผลการวัดเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.5%, 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตร ตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วย อัตราส่วน 3:2	115
6.4	ผลการวัดเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.5%, 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตร ตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วย อัตราส่วน 2:3	115
6.5	ผลการวัดเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.5%, 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตร ตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วย อัตราส่วน 1:4	116
6.6	ผลการวัดเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.5%, 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตร ตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วย อัตราส่วน 0:5	116
6.7	ผลการวัดแอนโรมเนียความเข้มข้น 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตรตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 5:0	118
6.8	ผลการวัดแอนโรมเนียความเข้มข้น 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตรตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 4:1	118
6.9	ผลการวัดแอนโรมเนียความเข้มข้น 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตรตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 3:2	119
6.10	ผลการวัดแอนโรมเนียความเข้มข้น 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตรตามลำดับ ของหัววัดก้าชชนิดดีบุกออกไซด์-ทิฟานีเยมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 2:3	119

สารบัญภาพ(ต่อ)

	หน้า
รูปที่	
6.11 ผลการวัดแเอนโอมเนี่ยความเข้มข้น 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตรตามลำดับของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 1:4	120
6.12 ผลการวัดแเอนโอมเนี่ยความเข้มข้น 1%, 5% และ 10% โดยปริมาตรตามลำดับของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 0:5	120
6.13 ผลการตอบสนองของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 และ 0:5 ตามลำดับ ต่อเมทิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 0.01% ถึง 10% โดยปริมาตร	122
6.14 ผลการตอบสนองของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ต่อเมทิลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้น 0.01% ถึง 10% โดยปริมาตร ที่อัตราส่วนผสม 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 และ 0:5 ตามลำดับ	122
6.15 ผลการตอบสนองของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 และ 0:5 ตามลำดับ ต่อแเอนโอมเนี่ย ความเข้มข้น 0.01% ถึง 10% โดยปริมาตร	124
6.16 ผลการตอบสนองของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ต่อแเอนโอมเนี่ย ความเข้มข้น 0.01% ถึง 10% โดยปริมาตร ที่อัตราส่วนผสม 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 และ 0:5 ตามลำดับ	124
6.17 ผลการตอบสนองของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ชุดที่ 2 ที่ผสมด้วยอัตราส่วน 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 และ 0:5 ตามลำดับ ต่อแเอนโอมเนี่ย ความเข้มข้น 0.01% ถึง 10% โดยปริมาตร	126
6.18 ผลการตอบสนองของหัวดักก้าชชนิดคีบุกออกไซด์-ทิพาเนียมออกไซด์ชุดที่ 2 ต่อแเอนโอมเนี่ย ความเข้มข้น 0.01% ถึง 10% โดยปริมาตร ที่อัตราส่วนผสม 5:0, 4:1, 3:2, 2:3, 1:4 และ 0:5 ตามลำดับ	126